

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 204/03-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. októbra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť P. B., t. č. ÚVV L., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., T. T., ktorou namietal porušenie svojho práva podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 4 Tp 102/2002 z 13. februára 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. apríla 2003 doručená sťažnosť P. B., t. č. ÚVV L. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. K., T. T., ktorou namietal porušenie svojho práva podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu v Trenčíne (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 4 Tp 102/2002 z 13. februára 2003.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V posudzovanej veci sťažovateľ napadol uznesenie okresného súdu, proti ktorému však zákon (Trestný poriadok) pripúšťa sťažnosť. Sťažovateľ proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť podľa Trestného poriadku aj podal a Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) o tejto sťažnosti konal a rozhodol o nej uznesením sp. zn. 22 Tpo 6/03 z 13. marca 2003 tak, že sťažnosť zamietol. Krajský súd takto potvrdil, že sťažnosť podľa Trestného poriadku považoval za riadny opravný prostriedok proti uzneseniu o vzatí do väzby, ktoré vyniesol okresný súd.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom napadol sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy také rozhodnutie okresného súdu, ktoré bol povinný aj oprávnený napadnúť len podľa Trestného poriadku v konaní pred príslušným krajským súdom. Z tohto dôvodu nie je daná právomoc na prerokovanie sťažnosti v konaní pred ústavným súdom podanej len proti rozhodnutiu okresného súdu. Ústavne vyjadrenému princípu subsidiarity (čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy) by odporovalo, ak by ústavný súd konal o sťažnosti, aj keď vo veci sťažovateľa konal a rozhodoval iný súd o riadnom opravnom prostriedku. Uznáním právomoci v takom prípade by ústavný súd nahradzoval alebo opakoval konanie o sťažnosti pred príslušným krajským súdom v trestnom konaní, čo je neprípustné a súčasne by to bolo aj zasahovaním do právomoci všeobecného (trestného) súdu (čl. 142 ods. 1 ústavy).

Preto ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V dôsledku odmietnutia sťažnosti ako celku sa ústavný súd už nezaoberal ďalšími nárokmi na ochranu ústavnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. októbra 2003